

Mondelinge vraag van mevr. KABACHI : De invoering van EVRAS in gemeentelijke scholen.

Mevr. Kabachi gelooft dat EVRAS (Education à la vie relationnelle, affective et sexuelle) een essentiële pijler is in de hedendaagse opvoeding van jonge mensen. Het biedt hen de referentiepunten, kennis en vaardigheden die ze nodig hebben om de complexiteit van menselijke relaties te begrijpen, in een wereld waar informatiebronnen talrijk maar niet altijd betrouwbaar zijn.

Het doel van de ontwikkeling van een gemeenschappelijk EVRAS voor alle leerlingen is om een minimumniveau van bewustzijn en informatie te garanderen, in het belang van gelijkheid. Alle jongeren, ongeacht hun achtergrond of ervaring, moeten kunnen profiteren van een veilige omgeving waarin essentiële onderwerpen als toestemming, respect, emoties, identiteit en gezondheid kunnen worden besproken.

Het is belangrijk om te onthouden dat toen deze gebeurtenissen wijdverspreid raakten, er een aantal controverses ontstonden, gevoed door ongegronde en soms angstaanjagende geruchten. Deze kritiek heeft het publieke debat vertroebeld, ook al zijn de doelstellingen van EVRAS logisch: jongeren in staat stellen verantwoordelijke, verlichte, kritische en solidaire burgers te worden.

Sinds 2024 is de implementatie van EVRAS versterkt, in het bijzonder door de betrokkenheid van geaccrediteerde externe operatoren die het werk van de onderwijsteams aanvullen. Deze activiteiten, die nu verplicht zijn in het 6de basisjaar en het 4de middelbaar, bieden specifieke expertise en creëren geschikte fora voor discussie.

Een recent artikel in Le Soir belicht de realiteit van deze activiteiten in een school in Sint-Gillis, met een mengeling van educatieve noodzaak en soms een zekere verlegenheid die inherent is aan de behandelde onderwerpen. Het illustreert ook hoe kostbaar deze momenten voor studenten kunnen zijn.

Zonder in te gaan op de noodzakelijke vertrouwelijkheid van de discussies die tijdens deze activiteiten plaatsvinden, zou het in deze context interessant zijn om een eerste evaluatie te kunnen maken van de implementatie ervan in de gemeentescholen.

Hoeveel activiteiten werden er gehouden in de gemeentescholen?

Welke algemene feedback kan het college geven over de organisatie en het verloop ervan in de gemeentescholen?

Schepen Gol-Lescot herinnert zich dat toen ze zelf meer dan 50 jaar geleden op de school Eglantiers zat, er al lessen seksuele voorlichting waren, maar dat deze verschillend werden gegeven aan meisjes en jongens.

De meeste gemeentescholen werken nu samen met dienst Gezondheids promotie op school (PSE).

In de praktijk komen de verpleegkundigen van de PSE-dienst de vragen van de jongeren zelf ophalen en komen ze veertien dagen later terug om ze te behandelen, waarbij ze speciale aandacht besteden aan de kwestie van toestemming. Leerlingen hebben ook de mogelijkheid om discreter vragen te stellen, voor het geval ze zich schamen om dit soort onderwerpen in het bijzijn van de hele klas te bespreken.

De school Centre werkt al jaren samen met het Centre de Planning Familial van Sint-Gilles, dat leerlingen volgt in de 3de kleuterklas en het 1ste, 5de en 6de basisjaar.

Toen de controverses rond EVRAS aan het licht kwam, werd er een brief naar ouders gestuurd om hen te informeren over de realiteit van de situatie op gemeentescholen.

Deze activiteiten hebben in Ukkel nooit aanleiding gegeven tot het minste probleem en zijn positief ontvangen door de kinderen en ook door de ouders, vooral diegenen die het moeilijker vinden om dit soort onderwerpen aan te snijden.

Mevr. Kabachi vraagt waarom niet alle scholen met dezelfde operator werken.

Schepen Gol-Lescot antwoordt dat scholen vrij waren om te werken met de operator die ze wilden, zolang het maar een operator was die erkend was om EVRAS-opleidingen te geven.